

Nr. 3. ad II. A.

Finansministeren kan tillade, at saadanne Skatteydere, der som Følge af en af Krigsforholdene forarsaget Materiale-mangel eller lignende Aarsager i det til Grund for Ansættelsen for Skatteaaret 1946—47 liggende Regnskabsaar har været nødsaget til at udskyde Afholdelsen af visse Driftsudgifter, som normalt vilde være kommet til Fradrag i deres skattepligtige Indkomst, nemlig Vedligeholdelsesudgifter og Udgifter til Erstatningsanskaffelser, der efter den benyttede Regnskabsform afholdes over Driften, i deres skattepligtige Indkomst for det nævnte Skatteaar fradrager en efter Skattemyndighedernes Skøn passende Henlæggelse til senere Afholdelse af de udskudte Driftsudgifter.

Fradraget skal være betinget af, at den ommeldte Henlæggelse efter Regler, der nærmere fastsættes af Finansministeren, baandlægges, indtil de Anskaffelser eller Vedligeholdelser, til hvis Bestridelse Henlæggelsen er bestemt, er foretaget, samt at Henlæggelsen medregnes til Skatteyderens skattepligtige Indkomst i det eller de Regnskabsaar, hvori Beløbet frigøres til den ommeldte Anvendelse.

I Tilfælde af Skatteyderens Død eller Konkurs, eller saafremt han opgiver eller afhænder den Virksomhed eller det Aktiv, hvortil Henlæggelsen er knyttet, skal det baandlagte Beløb dog straks udbetales Skatteyderen eller Boet, og der vil da være at foretage en Efterregulering af Skatteyderens Ansættelse for det Skatteaar, i hvilket Henlæggelsen er bragt til Fradrag, saaledes at Ansættelsen forhøjes med det henlagte Beløb. Finansministeren kan dog, hvor Forholdene taler derfor, tillade, at Erhververe af Virksomheden eller Aktivet paa i hvert enkelt Tilfælde fastsatte Betingelser indtræder i den oprindelige Ejers Rettigheder og Forpligtelser med Hensyn til den paagældende Henlæggelse, herunder de ovenfor ommeldte skattemæssige Forpligtelser.

Skatteyderen er, saa længe Baandlægningen vedvarer, afskaaret fra enhver Disposition i levende Live over Henlæggelsen, ligesom denne, bortset fra Konkurstilfælde, skal være unddraget hans Kreditorers Retsforfølging.

Nr. 4. ad II. A.

Finansministeren kan tillade, at handlende, Fabrikanter og andre næringsdrivende samt Selskaber og Foreninger, hvis Varelager ved Udgangen af det til Grund for Skatteansættelsen for Skatteaaret 1946—47 liggende Regnskabsaar som Følge af Krigsforholdene er formindsket i Forhold til Varelagerets gennemsnitlige Størrelse ved Udgangen af de tre sidste før 1. September 1939 afsluttede Regnskabsaar, i deres skattepligtige Indkomst for Skatteaaret 1946—47 fradrager en Henlæggelse til Brug ved senere Retablering af Varelageret.

Henlæggelsen skal ikke kunne overstige en Trediedel af Forskellen mellem paa den ene Side Gennemsnittet af Varelagerets bogførte Værdi ved de tre sidste før 1. September 1939 foretagne Statusopgørelser, forhøjet med 100 pCt., og paa den anden Side Varelagerets Værdi ved Udgangen af det til Grund for Skatteansættelsen for Skatteaaret 1946—47 liggende Regnskabsaar, opgjort efter samme Principper, som er fulgt ved de tre fornævnte, før 1. September 1939 foretagne Statusopgørelser. Henlæggelsen skal endvidere ikke uden særskilt Tilladelse af Finansministeren kunne overstige Forskellen mellem Skatteyderens skattepligtige Indkomst for Skatteaaret 1946—47 og Gennemsnittet af de tilsvarende Indkomstansættelser for Skatteaarene 1940—41 og 1941—42.

Tilladelsen skal være betinget af, at det henlagte Beløb anbringes i Statsobligationer eller Statsgældsbeviser, der indskrives i Finansministeriet saaledes, at